

Človek – vrchol stvorenia

Postavenie človeka vo vesmíre je bezpochyby jedinečné. Človek je nadriadený nad všetkým, čo je okolo nás. Ale výnimočnosť človeka nespočíva v jeho telesnej sile alebo v dokonalosti zmyslov, ale v schopnostiach, ktoré nazývame duševné. Len človek môže tvoriť, slobodne myslieť a rozhodovať, rozlišovať čo je dobré a čo je zlé, hodnotiť svoju minulosť a starať sa, čo bude zajtra. Má v sebe zvedavosť, ktorá sa prejavuje túžbou niečo nové objavovať a vynachádzať. Písmo sväté hovorí, že človek je stvorený na Boží obraz (Gn 1, 26).

Boží obraz v nás je jedinečný a neopakovateľný. Nemôže byť zamenený za iný, ako sa napr. vymieňajú súčiastky na stroji. Ľudskú existenciu nemôžeme merať množstvom – nemáme právo usudzovať, že jedna osoba je cennejšia ako tá druhá alebo päť osôb je cennejších ako len jeden človek. Každý je vo svojom životnom poslaní nenahraditeľný a musí byť uznávaný vo svojej jedinečnosti. Preto kresťania hája hodnotu jednotlivca ako originál Božieho stvorenia a je im cudzie hovoriť o ľuďoch ako o mase (masa pracujúcich, proletariát). Človeku je vtláčená Božia podoba. Technicky by sme mohli povedať „nalisovaná za horúca“. A ani neporiadny a nemravný život ju nemôže úplne zastrieť. Dôstojnosť Božieho obrazu máme všetci, ale nie je to podoba, o ktorej by sme mohli povedať, že je úplná. O tú sa musíme usilovať, snažiť sa o sebazdokonaľovanie a takýmto spôsobom sa približovať k Božej podobe. Boží obraz v nás je dynamický a je v neustálom pohybe. U niekoho rastie k plnosti, a u niekoho s prebúdžajúcimi rokmi do stratena. Nedá sa preto uvažovať o akomsi prirodzenom, autonómnom, na Bohu nezávislom človeku. Ak strácame povedomie Božieho obrazu v nás, tým strácame aj svoje ľudstvo. Toto sa najzreteľnejšie prejavilo v Európe v 18. storočí, počas priemyselnej revolúcie.

Sekularizácia spoločnosti, teda nahradenie Boha ľudským rozumom, prebieha ruka v ruke s jej odludštením. Tento odludšťujúci proces našiel svoje pôsobenie aj v ozrutných ideológiách minulého, ale aj nášho tisícročia, kde popieranie Boha a hrubé represálie voči človeku a ľudskej dôstojnosti prichádzajú nezadržateľne spolu.

Človek, stvorený na Boží obraz, môže vedome konať to, čo ostatné tvorstvo koná len inštinktívne a nevedome. A to: prosiť za celý svet a prinášať mu požehnanie. Svet môže spoznávať ako Boží dar, ako prejav Božej prítomnosti a spoločenstva. A nielen to. Naším poslaním je meniť svet k lepšiemu, pretože sme, ako hovorí apoštol Pavol, spolupracovníci na Božom diele (1 Kor 3,9). Tak ako je Boh stvoriteľom, aj človek je obdarovaný úžasnou vlastnosťou – túžbou vykonať niečo dobré a preto sa raduje z vykonania dokončenej práce. Túto úlohu nenaplnia hrubou fyzickou silou, ale priezračnosťou svojho duchovného poznania. Prírodu nepokoruje, ale mení a posväcuje. A to rôznymi spôsobmi – zúrodňovaním polí, zušľachťovaním záhrad, písaním kníh, maľovaním obrazov, spevom, čím ho to všetko privádza k modlitbe. Je to rovnako tak, ako keď vo svätej omši prinášame Bohu plody zeme. Neobetujeme ich v ich prírodnej podobe, ale pretvorené pracou: nekladíme na oltár snopy pšenice, ale chlieb, neprinášame len odrezané strapce hrozna, ale víno.

Týmto spôsobom je človek pre svoju schopnosť spojovať, tvoriť a vzdávať vďaka korunou a vrcholom všetkého stvorenia. S človekom tvorstvo stojí a padá. Spolu s Adamom zhrešilo a bolo podrobené smrti. A práve preto prišiel na svet Boží Syn, aby človeku vrátil jeho stratenú dôstojnosť. Ale nie len človeku. My veríme, že tak, ako aj s človekom príroda znáša následky jeho pádu, tak bude aj ona účastná jeho slávy.

Alfonz Vladimír Sabo, farár

R.: Tvoje milosrdenstvo, Pane, nech je nad nami, ako dúfame v teba.

1. Pánovo slovo je pravdivé a verné všetko jeho konanie.
2. Miluje spravodlivosť a právo; milosti Pánovej plná je zem. - R.
3. Hľa, oko Pánovo bdie nad tými, čo sa ho boja, nad tými, čo v jeho milosrdenstvo dúfajú,
4. aby ich zachránil pred smrťou a v čase hladu nakrmil. - R.
5. Naša duša očakáva Pána, on je naša pomoc a ochrana.
6. Tvoje milosrdenstvo, Pane, nech je nad nami, ako dúfame v teba. - R.

(Ž 33, 4 -5. 18 -19. 20 +22)

Ked' byť menej je viac

Možno si ešte spomeniete na nedávne evanjelium opisujúce, ako sa apoštoli cestou medzi sebou hádali, kto z nich je väčší. Dnes čítame, že túžba po prvenstve pokračuje. Tentoraz pristúpili potichučky k Ježišovi len Jakub a Ján, aby si vypýtali miesta v jeho sláve - jedno po Ježišovej pravici a druhé po jeho ľavici. Nežiadajú nič malé...

Žiť vedľa Krista. vzbudzovalo nádeje, lebo až do chvíle po Getsemanskú záhradu boli Ježišove skutky mocné a obdivuhodné. Veľké zástupy nad ním žasli, lebo ich učil a konal ako taký, ktorý má moc. Byť v blízkosti takého priateľa istotne prinášalo osobné potešenie a aj apoštolom sa ušlo čosi z Kristovej slávy. A keďže Jakub a Ján boli ešte aj zapálení za Krista, pripadalo im to ako samozrejmé, že by mali v jeho sláve sedieť po jeho pravici a ľavici. Lenže cesta do Kristovej slávy vedie aj cez Getsemanskú záhradu, a to bol zásadný zlom v očakávaniach apoštolov, tam sa Ježiš potil krvou, tam prišiel Judáš aj s vojakmi, odtiaľ zviazaného Ježiša vliekli k Pilátovi a od tej chvíle sa začínala naplňovať bolestná krížová cesta. Bol to čas pitia horkého kalichu. Avšak vtedy sa všetci apoštoli rozutekali, akoby sa zľakli utrpenia, ktoré zrazu vystúpilo do popredia z Ježišovho života a ktoré potvrdzovalo jeho slová o tom, že bude vydaný do rúk ľudí, bude trpieť a zomrie...

Nielen apoštoli, ale všetci musíme prejsť skúškou ťažkostí a utrpenia - lebo je zjavné, že každý vzťah, i ten božský medzi Synom a Otcom - je hlbokým a pravdivým do tej miery, ako prejde ťažkosťami a bolesťou. Nie nadarmo sa vraví, že v núdzi poznáš priateľa! Lebo navzájom sa stávame blízki ani nie vtedy, keď sa spolu smežeme, ale keď si pomáhame v ťažkostiach a bolestiach. Naša cesta s Kristom je preto kompletná, ak na svojom vlastnom živote doplníme to, čo chýba Kristovmu utrpeniu. A to, čo Ježišovi chýba je náš súhlas, ktorý musí byť osobným, slobodným rozhodnutím sa pre celý Ježišov život - i život utrpenia a ťažkostí. Jakub s Jánom prijali spomínaný kalich utrpenia a prešli Ježišovou cestou až do konca. Istotne však sú teraz vedľa Krista nie preto, že si to na Ježišovi vyžiadali, ale preto, že umožnili Ježišovi, aby sa ich život stal vo všetkom Ježišovi podobným.

Róbert Bezák

Učme sa spoločne správne modliť a spievať

Po sv. omši

Nesprávne

Anjel Pána zvestoval Panne Márii,....aby sme sa stali hodní ~~prislúbenia Kristových~~. Modlime sa: Bože z anjelovho zvestovania vieme, že tvoj syn Ježiš Kristus ~~stal sa~~ človekom; prosíme ťa, vlej nám do duše svoju milosť, aby nás jeho umučenie a kríž priviedli k slávnemu vzkrieseniu. Skrze Krista ~~Pána nášho~~. Amen

správne

Anjel Pána zvestoval Panne Márii... aby sme sa stali hodní Kristových prislúbení. Modlime sa: Bože z anjelovho zvestovania vieme, že tvoj syn Ježiš Kristus sa stal človekom; prosíme ťa, vlej nám do duše svoju milosť, aby nás jeho umučenie a kríž priviedli k slávnemu vzkrieseniu. Skrze Krista nášho Pána. Amen

Oznamy

V zmysle dekrétu bratislavského arcibiskupa Mons. Stanislava Zvolenského zo dňa 9. februára 2009 bol v našej farnosti zrušený doterajší termín výročnej farskej poklony, ktorá sa každoročne konala 23. novembra a namiesto neho bol ustanovený nový termín, ktorý sa bude každoročne sláviť **21. októbra**. K tejto zmene došlo z dôvodu založenia nových diecéz a reorganizácie ich územného členenia.

Program:

Utorok 20. októbra 2009

Slávnostná svätá omša 18,00 h.
Adorácia 18,40 h.
Prerušenie adorácie 20,00 h.

Streda 21. októbra 2009

Pokračovanie v adorácii 8,00 h.
Požehnanie a ukončenie 18,00 h.

Aby pri najsvätejšej Sviatosti Oltárnej bol počas celého dňa neustále niekto prítomný, je potrebné, aby ste sa zapisovali do zoznamu, ktorý je vám k dispozícii v zradu v kostole.

Reforma Ružencového bratstva pri kostole Najsvätejšej Trojice vo Vištuku.

Termín odovzdávania prihlášok:
7. októbra 2009 - 25. októbra 2009

Spôsob odovzdávania prihlášok:
Krabica v kostole označená: Prihlášky člena RB

Zmena času

Zo soboty na nedeľu 25. októbra 2009 je zmena letného času na zimný.
Hodiny je potrebné posunúť o jednu hodinu dozadu, napr. večer pred spaním o 22,00 h. posunúť hodiny na 21,00 h

Sväté omše v 29. týždni cezročného obdobia (B)

19.X. pondelok

18.00 Za + Jána Stojkoviča a rodičov

20.X. utorok

18.00 Za + Emila a Máriu Slezákových

21.X. streda

18.00 Za + Ludvíka a Katarínu Hajkových a dcéru

22.X. štvrtok

18.00 Za + Ferdinanda a Štefaniu Konťkových a synov

23.X. piatok

18.00 Za + Štefana Jurčáka (30 dni)

24.X. sobota

8.00 Za + Štefana Plevčíka a rodičov

Upratovanie kostola č.d. 388 - 420

25.X. 30. Nedeľa cezročného obdobia (B)

8.00 Za zdravie a Božiu pomoc

9.15 Za farníkov

Liturgický kalendár

19.X. pondelok sv. Ján de Brébeuf a Izák Joques, kňazi a spol.

20.X. utorok sv. Vendelín

21.X. streda sv. Hilarion, sv. Uršula

22.X. štvrtok sv. Salome, sv. Kordulfa

23.X. piatok sv. Ján Kapistránsky, kňaz

24.X. sobota sv. Anton Claret, biskup

Anjel VERNOSTI

Dnes už vernosť nie je v móde. Mnohí z nás už zažili, ako si mladomanželia prisahali lásku a vernosť až do smrti. A manželstvo sa po krátkom čase rozpadlo. Mnohí majú strach sľúbiť vernosť inému človeku, pretože veľmi dobre vedia, že nemôžu ručiť za seba, ani za svoje pocity. A predsa túžime po verných ľuďoch, ktorí stoja pri nás, dajú nám pocit bezpečia a domova. Túžba po vernosti druhých zodpovedá našim pochybnostiam o vlastnej schopnosti byť verný.

Nemecké slovo *treu* (verný) prapôvodne znamená niekoho, kto je „silný, pevný ako strom“. Keďže sa často necítíme pevní ako strom s hlbokými koreňmi, ktorý sa nedá len tak vytrhnúť, máme tiež strach, že si nebudeme navzájom takí verní, že nedokážeme byť verní svojim zásadám alebo úlohám. To je skôr plnenie povinností. Vernosť znamená predovšetkým byť verný nejakej osobe. A vernosť predpokladá lásku. Môžem byť verný iba tomu, koho milujem. Vo vernosti tkvie túžba s dôverou môcť vsadiť všetko na toho, koho ľúbim, ako aj moja ochota vždy počuť volanie toho, s kým som zviazal svoj život. Vernosť nie je statická, ale je to ochota ísť s jedným človekom jednou cestou, ako aj sľub, že zostanem verný a spoľahlivý aj napriek všetkým mojim premenám. Vernosťou, ktorou sa viažem pre budúcnosť, sa prebojujem k môjmu ja cez všetky okolnosti života.

Keď sľubujeme vernosť inému človeku, nemôžeme sa za seba nikde zaručiť. No ani nemusíme za to ručiť. Rehoľným sľubom som sľúbil vernosť svojmu kláštornému spoločenstvu. No ani ja nemám záruku, že sa jedného dňa tak nezaľúbim, že by som už nemohol žiť v tomto spoločenstve. Mne však pomáha Boží príslub, že On je verný. V Druhom liste Timotejovi sa nachádza miesto, ktoré mi poskytuje útechu: „Ak sme neverní, on ostáva verný, lebo seba samého zaprieť nemôže.“ (2 Tim 2, 13) To, že on mi zostáva verný, aj keď sám zlyhám, mi dáva istotu, že sa môj život vydarí bez ohľadu na to, či tam budú vnútorné a vonkajšie zlomy.

Keď o niekom hovoríme, že je verný, nemáme na mysli iba manželov, ktorí sú verní svojmu vzťahu a nedopúšťajú sa cudzoložstva. Skôr myslíme na ľudí, na ktorých sa môžeme spoľahnúť. Nemusíme sa ustavične uchádzať o ich priazeň. Stoja verne pri nás. A to nám robí dobre. Vieme, že sa na nich môžeme spoľahnúť, aj keď už dlho nedali o sebe nič vedieť. O niekom inom zasa vieme, že nám napíše aspoň raz do roka a že to bude robiť celé desaťročia. Nepadne mu to zaťažko. Sme preňho zrejme takí dôležití, že verne vyhľadáva s nami kontakt alebo stretnutie. Keď bola moja sestra za mlada v Taliansku, spoznala tam istého ženatého profesora sociológie. Každý išiel svojou cestou a každý prešiel mnohými vnútornými a vonkajšími premenami. No už viac ako tridsať rokov títo dvaja udržiavajú priateľské kontakty. Keď do Talianska príde ona, môže kedykoľvek za ním prísť. A keď je on práve v zahraničí, dostane kľúče od jeho bytu. To je vernosť, ktorá človeku robí dobre, na ktorú sa človek môže vždy spoľahnúť.

Želám ti, aby ti po boku stál anjel vernosti, aby si okolo seba mal ľudí, ktorí ti budú verní a na ktorých sa môžeš spoľahnúť. A taktiež ti želim, aby ti anjel vernosti dal schopnosť byť verný. Potom zistíš, ako dobre robíš ľuďom a ako v rozmarnosti svojho srdca nájdeš svoje pravé ja. Vernosť netreba vyjadrovať pompéznymi prisahami. Prejavuje sa v tvojej spoľahlivosti, v tvojej ochote stáť pri druhom po celý život, absolvovať spolu s ním všetky cesty premeny, a pritom sa od neho neodvrátiť. Takáto vernosť je pozhnaná. V takejto vernosti cítime anjela, ktorý nám dáva túto schopnosť, pretože ju nemôžeme vytvoriť iba zo seba. Ľudia majú pocit, že ich takáto vernosť drží a unáša uprostred nestálosti nášho sveta. Vedia, že sú dôležití pre niekoho druhého. A to im pomáha vidieť ich vlastnú cenu a byť verný sám sebe aj napriek všetkým sklamaniam.

Anselm Grün „Anjeli pre život“

Dobrý Ježišu, chcem si v tvojej prítomnosti vo Sviatosti lásky uvedomovať a prežívať, že nie som to v prvom rade ja, ktorý prichádza k tebe, ale si to ty, ktorý prichádzaš ku mne. Si to ty, ktorý tu na mňa čakáš. Si to ty, ktorý na mňa myslíš. Si to ty, ktorý chceš byť so mnou. Posilni, prosím, moju vieru a vnímavosť srdca, aby som mohol a bol schopný so živou vierou túto skutočnosť vnímať, aby som sa mohol z toho radowať, aby som na to nezabúdala, aby som vedel, že si tu so mnou.

Dobrý Ježišu, v tvojom evanjeliu čítam, ako si prišiel k človekovi, ktorý bol tridsaťosem rokov chorý a nemohol sa dostať k prameňu uzdravenia, lebo ako ti sám povedal: Pane, nemám človeka. Neraz myslievam na toho človeka. Sprítomňuje situáciu toľkých ľudí. Sám sa ocitám v tej istej situácii. Cítim, ako mi chýba prítomnosť človeka, ktorého by som mohol vnímať ako dar a ako uzdravenie.

No ty prichádzaš ku mne, ako si prišiel k chorému človekovi. Ježišu, môžem ti rovnako hovoriť ako chorý pri rybníku: Pane, nemám človeka.

Pane, nemám človeka, ktorý by ma potešil a naplnil radosťou.

Pane, nemám človeka, ktorý by ma posilnil v mojej viere.

Pane, nemám človeka, ktorý by ma pochopil, keď mi je ťažko.

Pane, nemám človeka, ktorý by ma podržal v mojich chvíľach slabosti.

Pane, nemám človeka, ktorý by ma priviedol k tebe v mojich pochybnostiach.

Pane, nemám človeka, ktorý by ma vyviedol z temnôt mojej duše.

Pane, nemám človeka, ktorý by ma uchránil od nebezpečenstva beznádeje.

Pane, nemám človeka, ktorý by ma nezištne mal rád a dosvedčoval mi, že tvoja láska trvá.

Pane, nemám človeka, ktorý by sa o mňa nesebecky zaujímal a tak mi dosvedčoval, že na mňa nezabúdaš.

Pane, nemám človeka, ktorý by mal so mnou trepezlivosť, keď mi veci už nejdú tak ako kedysi.

Pane, nemám človeka, ktorý by ma prijímal takého, aký som, a ktorý by ma neprestal milovať ani vtedy, keď sa sám neviem mať rád.

Pane, nemám človeka, ktorý by ma povzbudil v mojej bezradnosti.

Pane, nemám človeka, ktorý by ma s láskou napomenul, keď odbočím od cesty k tebe.

Pane, nemám človeka, ktorý by mi odpustil, keď klesnem, ublížim a zraním druhých.

Pane, nemám človeka, ktorý by mi bol svetlom, záchranou, a nie sudcom.

Pane, nemám človeka, ktorý by mi poradil, keď si sám neviem dať rady.

Pane, nemám človeka, ktorý by ma priviedol k tebe, keď to najviac potrebujem.

Dobrý Ježišu, ďakujem ti za to, že si prišiel k človekovi, ktorý nemal človeka.

Ďakujem ti za to, že si ho vyhľadal, aj za to, že si nám túto udalosť zachoval v evanjeliu. Tým mi dosvedčuješ, že si našou nádejou, že sa neprestávaš o nás zaujímať ani vo chvíľach, keď nemáme človeka.

Dobrý Ježišu, prichádzaš ku mne vo Sviatosti lásky a kladieš mi svoju otázku. Keď si chorý, prečo neprichádzaš ku mne, aby si sa uzdravil? Prečo zabúdaš na to, že som tu? Prečo so mnou tak málo počítáš? Prečo mi tak málo dôveruješ? Prečo?

Ježišu, možno ti odpoviem ako ten človek: Pane, nemám človeka.

Ty si sa však stal človekom pre mňa. Ty mi jasne dávaš poznať aj svojou prítomnosťou v Eucharistii, že si tu pre mňa, že v tebe mám nielen človeka, ale Pána a Boha, Spasiteľa.

Keď si uzdravil človeka, povedal si mu: Vstaň, vezmi si lôžko a chod'.

Pane, hovor aj mne tieto slová. Hovor aj mne:

Vstaň, daj sa do pohybu, neprepadni strnulosti, nezostávajú stáť.

Vstaň zo svojej bezradnosti, malomyselnosti, beznádeje, zo svojho strachu, zo svojej malej viery.

Hovor mi, Ježišu:

Vstaň zo svojej samofúbnosti, zo svojich návykov, zo svojej zotročnosti, zo svojej nechoty meniť seba i veci okolo seba.

Vstaň a opusti pohodlie.

Vstaň a prekonaj s mojou milosťou svoju nechotu.

Vstaň a čisti si mojím slovom pohľad na mňa, na druhých, na seba samého.

Vstaň a oslobod' sa od pút svojej neslobody a naviazanosti.

Vstaň a modli sa.

Vstaň a čítaj moje slovo.

Vstaň a prichádzaj ku mne.

Vstaň a navštív druhého človeka.

Vstaň a otvor svoje oči pre bratov a sestry okolo seba.

Vstaň a poteš druhých.

Vstaň a povzbudzuj druhých, miluj druhých...

Ježišu, ty prichádzaš ku mne, aby si mi povedal svoje slovo.

Prosím ťa, hovor ku mne. Hovor ku mne slovo, ktoré ma uzdraví, poteší, usmerní, povzbudí, otvorí pre tvoju prítomnosť, pre tvoju blízkosť, pre to, že si tu, pre to, že v tebe mám vždy „svojho človeka“, svojho Pána a Boha.

Jozef Šuppa SJ „Modlitby pred eucharistickým Ježišom“

PRVÁ ŠKOLA Hillary si veľmi obľúbil šerpov a obyvateľov údolia pod Everestom. Uvedomil si, ako veľmi potrebujú jeho pomoc.

Keď sa na jednej zo svojich ďalších výprav spolu so šerpami ohrieval pri ohníku, opýtal sa šerpa Urkiena: „Keby sme vám, dedinčanom, mohli dať jednu jedinou vec, čo by to malo byť?“ Šerp sa chvíľu zamyslel a potom nesmelo povedal: „Sahib, priali by sme si, aby naše deti mohli chodiť do školy.“

Tieto slová sa ho hlboko dotkli. Od tej chvíle hľadal so svojimi priateľmi spôsob, ako vybudovať v dedine Khumdzungu prvú školu. Na ďalší rok získal ako dar montovaný domček. Ako ho však dopraviť do hôr? Švajčiarsky Červený kríž ho po dieloch letecky dopravil z Káthmándú do údolia vo výške 4 700 metrov. Odtiaľ celú budovu po častiach preniesli obetaví šerpovia na vlastných chrbtoch až na miesto, kde ju zmontovali. Tak bola v údolí pod Everestom otvorená prvá škola pre 47 detí. Prišli v otrhaných šatách, ale oči im žiarili túžbou po poznaní. Dnes je jeden z týchto žiakov pilotom Boeingu 747 a ďalší úspešne podnikajú v oblasti cestovného ruchu.

Neskôr Hillary s manželkou cestovali po celom svete, aby získali prostriedky na ďalšie školy. Svojmu sľubu ostal Hillary verný. Vždy znovu a znovu sa vracal pod Everest a postupne tam postavil 27 škôl, dve nemocnice, 12 ambulancií, vodovod, mosty a so svojimi priateľmi sa postaral aj o očkovanie detí a ostatných obyvateľov údolia.

Môžeme dávať bez lásky, ale nemôžeme milovať bez dávania.

_____ Anonym

lectio divina
Postoj služobníka

Mk 10,35-45

³⁵Vtedy prišli k nemu Zebedejovi synovia Jakub a Ján s prosbou: Učiteľ, chceme, aby si nám splnil, o čo ťa požiadame.

³⁶Ježiš sa opýtal: Čo chcete, aby som pre vás urobil?

4

³⁷Odpovedali mu: Daj, aby sme sedeli v tvojej sláve jeden po tvojej pravici a druhý po ľavici. ³⁸No on im povedal: Neviete, čo si žiadate. Môžete piť z kalicha, z ktorého ja pijem, alebo byť pokrstení krstom, ktorým som ja pokrstený? ³⁹Oni odpovedali: Môžeme. Nato Ježiš povedal: Z kalicha, z ktorého ja pijem, budete piť. Aj krstom, ktorým som pokrstený, budete pokrstení. ⁴⁰Ale dať sedieť po mojej pravici alebo po ľavici nie je mojou vecou. Tie miesta patria tým, pre ktorých boli pripravené. ⁴¹Keď to počuli ostatní desiat, začali sa mrziť na Jakuba a Jána. ⁴²Ježiš si ich zavolať a povedal im: Viete, že tí, ktorých pokladajú za mocných, ovládajú národy, a tí, čo sú v očiach ľudí veľkí, ich utláčajú. ⁴³Medzi vami to tak nebude! Kto sa bude chcieť stať medzi vami veľký, bude vašim služobníkom, ⁴⁴a kto chce byť medzi vami prvý, bude sluhom všetkých. ⁴⁵Lebo ani Syn človeka neprišiel, aby sa dal obsluhovať, ale aby sám slúžil a dal svoj život ako výkupné za mnohých.

Ďalšie čítania: Iz 53,10-11; Ž 33,4-5.18-20.22; Heb 4.14-16

ČÍTANIE:

Ježiš ako dobrý učiteľ využíval každú príležitosť, aby učil o učeníctve. Otázka Jána a Jakuba otvorila tému moci a vodcovstva. Títo dvaja učenici žiadali o významné miesta pri Ježišom tróne, keď príde jeho kráľovstvo. Bola to bláznivá požiadavka a odhalila ich nezrelé myslenie. Ježiš túto otázku bral veľmi vážne, pretože odhalila nesprávny postoj k moci, ktorý nemá miesto v Božom kráľovstve. Ježiš sa pýtal, či sú pripravení znášať utrpenie, ktoré ho teraz čaká. Okamžite odpovedali, že áno. Ježiš použil dva obrazy, aby vyjadril utrpenie, ktoré ho čaká. Najprv to bol kalich a potom krst. Ježiš potvrdil, že naozaj budú trpieť tak ako on, ale to neznamená, že by mohol vyhovieť ich žiadosti. Lebo len Boh Otec rozhoduje, kto bude sedieť pri Ježišovi. Ostatní boli nahnevaní a žiarlivi. Ježiš ale hovoril ku celej skupine. Vysvetlil, že v Kráľovstve moc neznamená, že panujem nad druhými. Moc sa má prejavovať ako služba spoločenstvu alebo jednotlivcovi. Naše činy by mali pomáhať ľuďom, aby sa stretli s Ježišom a aby ich vykúpil. Ľudia, ktorí majú v kresťanskom spoločenstve moc, potrebujú múdrosť a duchovnú zrelosť, aby svoju moc používali ako službu pre tých, za ktorých sú zodpovední. Kresťania s určitou mocou v nejakej oblasti života - v rodine, práci, spoločnosti - by mali nasledovať Ježišov príklad a zaujať postoj služobníka.

MEDITÁCIA:

- Čo motivovalo týchto bratov, aby žiadali Ježiša o najlepšie miesta? A prečo boli ostatní učenici takí žiarliví?
- Čo si myslíme o Ježišom učení o službe druhým? Aký je náš postoj k službe druhým? Prichádza prirodzene alebo ho ťažko uvádzame do praxe?
- Čo musíme obetovať, aby sme slúžili druhým?

MODLITBA:

Prosme Boha, aby nám dal postoj služobníka voči druhým ľuďom, aký mal Ježiš. V modlitbe si prečítajme 33. žalm. Vyberme si každý deň jeden alebo dva verše a meditujme o nich. Predkladajme ich Bohu v modlitbe.

KONTEMPLÁCIA:

Iz 53,10-11 je básňou o Božom služobníkovi, Ježišovi - Mesiášovi a utrpení, ktoré bude znášať, aby sa nám odpustili hriechy. Heb 4,14-16 nám ponúka úžasné prisľúbenie. Vďaka Ježišovi môžeme smelo pristúpiť k Božiemu trónu a prijať milosť a milosrdenstvo vtedy, keď to potrebujeme.

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku